

økonomiske Interesser, det drejer sig om at fremme for den største Del af det betydelige Limfjordsopland, kan Beløbet neppe siges at være uforholdsmæssig stort. — I Henhold til Lov af 26. Marts 1898 om Forbedring af Besejlingsforholdene i Limfjorden har Staten ladet foretage Uddybning af forskellige Grunde i Limfjorden, saa at denne nu indtil henimod Thyborøn-Kanalen er blevet sejlbare for Skibe af lignende Størrelse, som den her foreslaaede Uddybning af Thyborøn Kanal er beregnet paa, og denne Uddybning er i Virkeligheden kun en Konsekvens af den førstnævnte for at gøre hele Limfjorden sejlbare med Skibe af en saadan Størrelse, at de egner sig til Eksport og Import.

Under Forhandlingerne i Folketinget var den væsentligste Betænkkelighed, der blev fremført mod Uddybningen, en Frygt for, at den vilde forøge Faren for Oversvømmelser af lavt liggende Jorder paa enkelte Steder ved Limfjordskysterne, men denne Frygt er ikke blevet begrundet ved Erklæring fra nogen særlig teknisk sagskyndig. Det fremgaar tværtimod af, hvad der er oplyst i den nævnte af Limfjordskommissionen i 1912 afgivne Betænkning, at den ved Sandpumpning allerede iværksatte Uddybning af Thyborøn Kanal ikke har haft nævneværdig Betydning med Hensyn til Oversvømmelser, og Kommissionen fremhæver desuden den overordentlige Betydning, som Sikringen af Tangerne Nord og Syd for Thyborøn-Kanalen vil kunne have til Værn mod Gennembrud og Overskylning af Havet for samtlige Egne, der grænser til Limfjorden. Jeg tror derfor, at det er forsvarligt at se bort fra den omtalte af forskellige Lodsejere ved Limfjorden udtalte Frygt for, at den Uddybning, det her drejer sig om, skulde forøge Faren for Oversvømmelser.

Naar der tillige har gjort sig Betænkkeligheder gældende med Hensyn til Holdbarheden af den foreslaaede Mole, tør man formentlig føle sig beroliget ved den Erklæring, som Vandbygningsdirektøren har afgivet under 21. Marts i Aar, hvortil jeg skal tillade mig at henvise — den findes aftrykt som Bilag til Folketingsudvalgets Betænkning.

Naar der af den højtærede Minister under Behandlingen af Sagen i Folketinget er — som Ministeren ogsaa nylig nævnedes — givet Tilsagn om Nedsættelse af en Kommission angaaende Vestkysthavnespørgsmaalet, da vedkommer dette jo i og for sig ikke denne Sag, og det er

ganske selvfølgeligt, at det Resultat, denne Kommission maatte komme til, ikke i nogen Maade vil kunne præjudicere Rigsdagens lige saa lidt som Regeringens Stilling til Spørgsmaalet, og saa meget mindre for Regeringens Vedkommende, som den ærede Minister er gaaet ind paa at sammensætte Kommissionen ganske som ønsket og foreslaaet. Dette er jo ikke saaledes, som det i Almindelighed sker i Tilfælde, hvor en Kommission til Lovforberedelse nedsættes. Kommissionen plejer da at sammensættes saaledes, som Ministeren finder det hensigtsmæssigt. Maaske kan der i den Omstændighed, at den højtærede Minister helt er indgaaet paa at sammensætte Kommissionen saaledes som ønsket ligesom ligge nogen Reservation, saaledes at Ministeren og Regeringen vil føle sig mindre bundet overfor det Resultat, som Kommissionen maatte komme til, end hvis Regeringen selv havde bestemt Kommissionens Sammensætning.

Jeg skal hermed tillade mig at anbefale Lovforslaget til velvillig og hurtig Fremme.

Nygart: Spørgsmaalet om Anlæg af Støttepunkter for Fiskeriet paa Jyllands Vestkyst har jo været fremme i over en Menneskealder og til Tider beskæftiget Sindene ret stærkt. To Gange har der været nedsat Kommissioner med det specielle Formaal at udarbejde Forslag om Anlæg af Havne paa Jyllands Vestkyst. Den første Kommission stammede fra Aaret 1882, den næste blev nedsat i 1897. Begge har gjort et stort Arbejde, fremskaffet en Mængde Materiale til Bedømmelse af Forholdene, uden at der dog er kommet synderligt ud deraf. Da jeg i 1901 blev valgt ind i Folketinget, var et af de første Arbejder, der den Gang kom til at beskæftige mig, et Regeringsforslag om Anlæg af en Havn ved Skagen. Dette mødte den Gang absolut Modstand hos Flertallet i Folketinget, idet man hævdede det Standpunkt, at det, man ønskede nu, var Anlæg af Havne paa selve Jyllands Vestkyst, og man havde ondt ved at forstaa, at det første Resultat i Form af Regeringsforslag af Bestræbelserne for Havneanlæg paa Jyllands Vestkyst skulde være et Forslag om en Havn paa Østkysten. Efter at Udvalget havde drøftet Sagen den Vinter, udtaltes der i Foraaret i en Beretning af Udvalget overfor Ministeren et Ønske om at komme ud at se paa Forholdene, naar Rigsdagen var sluttet. Dette